

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XVII. Quòd oporteat timere Deum, & sperare in illo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

niemus tentationem. Qui se quærit, inueniet se: & quid in te inuenies, qui miser es, nisi miseriam, turbationem, afflictionem?

CAPVT XVII.

Quòd oporteat timere Deum, & sperare in illo.

VNdique laqueis infidiatur inimicus; vndique pericula sunt in totâ vitâ: sed maius omnium periculum est securitas nostra; nam est omnia pericula. Quis potest esse securus in medio hostium, & vicino aut domestico inimico? quomodo tu securus potes esse, cum tibi ipsi aduersarius sis, cum caro tua hostis tibi sit, cum totum mundum habeas contra te, & omnes dæmones te oderint? Si contra vnum hominem venirent decem, si contra aliquem Ducem veniret duplo maior exercitus, timeret, licet fortissimus esset: quomodo tu non formidas, cum non minùs quàm mundus totus sit inimicus tuus, & contra te pugnet?

Debes etiam timere Deum, quia peccasti, & quia potes peccare. Quæ mulier in adulterio deprehensa, si maritus nullum verbum ei locutus fuisset de veniâ, posset non timere? tu quoque time: nam euidenter scis peccasse, & tamen nullam euidenciam nec reuelatio-

latio-

lationem, de remissione habuisti, nec velis habere, quia plus potiùs proderit tibi humilis timor & sollicitudo, quàm fauor ille cælestis. Nam velut hi qui timent, solent fitire; sic sanctus timor Dei fitim & desiderium feruidiùs placendi, & plus seruiendi Deo, excitabit. At si non peccasti, vel post peccatum certissimus esses de veniâ aliquâ reuelatione Dei, ne desinas timere: nonnulli post multa miracula facta, & sanctissimam vitam per multos annos in pœnitentiâ & in eremo exactam, miserabiliter peccauerunt. Angelus in cælo, Adam in Paradiso, Iudas & Saul, qui præ aliis electi à Deo fuerunt, non fuerunt securi, sed miserè tandem perierunt. Heron, post vitam ad summum perfectam, & immodicæ virtutis, post labores, sudores, abstinentias, & mirabilia multa (nam non nisi post tres menses cibum herbarû siluestrium gustabat, contentus interim & saginatus sanctissimo Christi Corpore) grauiter tandem lapsus frequentabat tabernas, ebrietati deditus, & postmodum luxuriæ. Tu in valle peccatorum es; nec te dices à Deo electum esse, nec est tibi conscientia tam sanctæ vitæ, sed experientia peccatorum: quomodo non tibi formidas? quomodo non times Deum? Angeli & Seraphim contremiscunt, cùm sint certi non posse damnari, nec peccare, quia vident

vident possibilem esse alicuius creature damnationem : cur tu non tremis, cum tua damnatio possibilis sit ?

Deus plurium Sanctorum casus permittit, vt discas omnia à Deo venire, nec in nostris meritis & diligentia posse sperare seu præsumere, sed solo in Deo. De te, quamuis habeas merita sancti Ioannis Baptistæ, non est quid confidas; de Deo potes, quamuis habuisses scelera Antichristi: & quò plus offendis & laberis, non est cur desperes aut deiiciaris; sed eò plus de Deo spera, cum minus te esse expertus es. Hæc est diuina spes, cum nihil homo de se credit: cum plus timebit Deum, eò plus in ipso sperabit. Rectè dixit S. Prosper:

Vnum profugium totum est Deus ipse timentis.

Quò quis etiam iustior est, & quò plus amat Deum, plus solet timere: nam nouit quantum meretur amari, & coli, vt deberet homo anxie optare atque precari tormenta per totam æternitatem, vt gratias illi ageret pro bonitate suâ: quia tamen longè est, ob multos defectus, ab hoc feruore, valde timet, quia non facit, quod potest & debet: ob id tremit amittere Deum; quod eò plus ipsi molestum est, quò magis dignum amore cognoscit.

Nihilominus debet, in eo qui creauit ipsum, tam in paruis quàm in magnis sperare.

G

Fidu-

Fiducia nostra in hoc plerumq; peccat, quòd in maioribus rebus sperat in Deo, quasi in minoribus nonnihil possimus nos. Æquè in exiguis ac in maximis solùm de Deo sperare oportet, quia in nullis bonis ex nobis possimus aliquid. Alij deficiunt, quia moderata ex Deo sperant, & non audent sperare maiora; vel quia indignos his se putant, vel minùs excellenter de Deo, & meritis IESV cogitant. Quid dubitas aut despondes animum ad virtutem & sanctitatem maximam, quasi tuis viribus & meritis fuisses adepturus gratiam, aut Deus inuidus vel avarus esset, vel pauper. Dei brachium, non tuæ vires, te roborat ad virtutem capeffendam. Deus beneuolus tibi est, non inuidet bono tuo. Eius priuilegij sunt diuitiæ diuinæ, vt non esset opus, fuisset Deus bonus & amator noster, quò esset liberalis: nihil amittit cùm dat, nec minuit suas facultates & censum: nihil defraudat de suis rebus, potiùs addit. Si thesauros similis conditionis haberet aliquis homo, quantumuis pessimus & miser, non negaret petita; & quò magis avarus, fieret liberalior, & iniuriam putaret non peti magna. Quis tam malignus est vt neget lucem, licet numquam antea vidisset petentem? quare? quia nihil amittit dando lumen, manendo etiàm cum integro suo lumine. Cur non præsumemus similem

lem liberalitatem de Patre luminum, unde omne datum optimum descendit? Iniuria diuinitati fit, non sperando de Deo bono & Patre nostro, quod de homine pessimo, barbaro & ignoto, sperares. Ne dubites de petitione tuâ; maiora promisit Deus quàm petis. Ne diffidas de promissione suâ; incredibilia iam fecit, quàm sit quod promisit. Regnum suum promisit; sed pro te seruus est factus: quòd viues cum illo promisit; sed pro te mortuus est: admirabilius est quòd Deus sit mortuus & seruiat, quàm quòd homo viuat & regnet. Iam habemus pignus, quod est maius. Quare interdum non tam confidis purè de Deo, quàm tacitè præsumis de te, cum speras aliqua, si non sint magna, si non sint omnia. Tam inbellis ex te es ad exigua, quàm ad magna: at ex Deo æquè validus ad vtraque.

O Domine, quàm stulte agit, qui non de te magna speret: nam quod homini erit spes, est tibi votum & desiderium. Si quis optaret, anima mea, vt faceres aliquid, & à te peteret sæpissimè, & offerret auxilium suum, & propterea se exponeret ad discrimina certa vitæ ob ardorem sui desiderij: si tu demum id velles facere, & ad id iam nihil restaret nisi vt ille adiuuaret, qui diu & tantoperè id exoptauerat, & negotiatus fuerat;

nónne cum magnâ certitudine gratiæ recipiendæ accederes ad illum, & postulares auxilium, præcipuè si ipse pollicitus priùs fuisset? Hic Deus est, cui adulaberis importunis petitionibus, & omnimodâ confidentiâ eius. Ex parte suâ non est timendum, quin te exaudiat: quâ ratione quod vult peti, volet negare? Expecta exaudiri, Deus expectat clamare. Solum time illum, quia de te numquam es secura, in hac vitâ seminatâ periculis. Quantumuis spiritualiter & sanctè quis viuat, non caret infidiis: nam in eos qui sic viuunt, fortiùs insurgit & ardet dæmon, quia inæstimabilis est eorum vita: fur magis vult gemmas aut vniones surripere, quàm furfurem. Deus verò permittit hæc pericula ad humilitatem nostram; quia cùm pretiosissima sit hæc vita, vult esse humillimam. Ut semper ab eo pendeamus, permittit tot modis impugnari: vt si numquam securos nos putemus, tutissimi simus; atque si numquam præsumamus, incolumes permaneamus sperando in eo. Sic ipsa pericula reddunt illam tutam: sic solum timendo Deum, nihil est quod timeas: & si times solum Deum, meliùs sperabis omnia de illo. Spes & timor Dei, admirabiles sunt socij; optimè se adiuuant: quos numquam tu deserere debes; maximè te iuuabunt, si
in

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. I. 101
in te se adiuuent : nam vnus sine altero & ti-
bi & sibi parum proficiet, sæpè nocebit.

CAPVT XVIII.

*Quòd non possimus non pati aliquid.
Et de bono patientia.*

QVi non potest fugere pati, debet quære-
re patientiam. Cur non armamur hac
potentissimâ virtute, cum impossibile sit non
pati aliquid molestum in hoc sæculo, Deo ita
mirabiliter disponente. Qui sperat posse fu-
gere molestias huius vitæ, præsumit eludere
prouidentiam diuinam : ita prouisum, ita de-
cretum est, propter bonum nostrum. Non
potest Deus falli in iis quæ statuit, nec fru-
strari in his quæ disponit. Nobiscum nasci-
tur causa patiendi, quia cum peccato sumus
nati; nec tolletur donec extra locum peccan-
di simus. Poterat Deus sine labore suo, & no-
stro, nos in cælo locare ex primo iactu, vt in-
quiunt, sine ambagibus huius miseræ vitæ:
poterat eâdem facilitate producere panem,
quâ producit spicam & triticum : sed vt la-
boraret & pateretur aliquid homo, voluit ne-
cessarium esse ex frumento fieri panem : vo-
luit ad gloriam præcedere labores, vt nos
plus honoraret & cumlaret suâ liberalitate,
cum velit debere illam. O magna Dei gratia,

G 3 quòd